

„Mulți beneficiari spun că în cămin se simt ca acasă”

Căminul pentru persoane vârstnice „Acoperământul Maicii Domnului” din Parohia Precupeții Vechi din Capitală funcționează de peste 19 ani, fiind îngrijite aici peste 100 de persoane. Părintele Tudor Gheorghe, inițiatorul și coordonatorul proiectului, ne-a vorbit despre datoria creștină de a avea grijă de bătrâni și despre demnitatea cu care aceste persoane își poartă suferința.

La venirea în Parohia Precupeții Vechi, la sfârșitul anului 1997, părintele Tudor Gheorghe și-a dat seama că există foarte multe persoane în suferință și, mai ales, oameni în vârstă aflați în impas. Cei mai mulți erau evacuați din casele naționalizate și nu aveau unde să se ducă. Aceștia aveau peste 80 de ani și stăteau în stradă cu lucrurile lângă ei învelite cu o folie. Despre cum a pornit ideea ajutorării acestor persoane, părintele coordonator ne-a spus: „Pentru că aici era un loc prielnic pentru a zidi acest cămin pentru vârstnici, am dorit să venim în ajutorul acestor seniori, mulți dintre ei fără a avea minime venituri cu care să se descurce. Astfel că în anul 2000, cu binecuvântarea vrednicului de pomenire Patriarh Teoctist, am pus piatra de temelie a acestui așezământ social. La începutul

activității noastre am avut opt beneficiari, printre care se aflau o familie de preoți și două preotese. Până în 2004, tot ce am ridicat aici a fost realizat cu sprijinul enoriașilor, după acest an ne-a sprijinit Primăria Sectorului 2 din Capitală, parohia noastră fiind în jurisdicția acesteia”.

„Suntem o familie cu toții”

În anul 2005 s-a realizat prima sfințire, de către vrednicul de pomenire Patriarh Teoctist și Preasfințitul Părinte Varșanufie, pe atunci Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor. Treptat, clădirea a fost extinsă și s-a ridicat un nou tronson cu camere noi, fiecare având grupuri sanitare, două săli de mese și o mansardă peste tot așezământul social. La acestea au fost adăugate cabinetul medical, biblioteca, un atelier de pictură și altul de croitorie. A fost construit și un paraclis cu hramul „Acoperământul Maicii Domnului”, unde bătrânii se pot ruga și poate tocmai de aceea mulți dintre beneficiari mi-au spus că simt în cămin ocrotirea Preacuratei.

Doamna Elisabeta, în vârstă de 80 de ani, se află aici pentru că nu mai are pe nimeni. Își amintește cu drag de perioada în care a fost funcționară și a lucrat într-un birou, iar despre actualul ei cămin ne-a relatat: „Aici e frumos și bine, în plus există condiții foarte bune. Nu ne lipsește nimic. Suntem o familie cu toții, merg adesea la toți beneficiarii să-i văd și mă bucur de prezența lor. Părintele este nelipsit din mijlocul nostru, mereu ne întreabă cum ne simțim și dacă ne poate ajuta cu ceva”. Doamna Angela, de 93 de ani, are o evlavie deosebită la Maica Domnului despre care ne-a mărturisit că a ajutat-o să ajungă, în doar trei zile, la așezământul din cadrul Parohiei Precupeții Vechi. De 15 ani de când se află aici, a învățat de la părintele Tudor și doamna preoteasă multe, printre care a enumerat: răbdarea, rugăciunea, să vorbească corect și frumos. Ea este o mare iubitoare de flori, așa că am găsit-o înconjurată de frumusețea florilor. Doamna Viorica, de 88 de ani, se află în cămin de 10 ani și este recunoscătoare părintelui pentru tot sprijinul primit. A ținut să ne spună că aici poate să aibă grijă de sănătatea ei cu ajutorul doamnei doctor și al angajaților centrului, ceea ce înainte de a veni aici nu putea face. „Odată internați la noi în centru, seniorii se simt mult mai liniștiți. Și, după ce a trecut perioada de acomodare, au înțeles că aici este casa lor. În cameră, fiecare și-a adus lucruri personale: fotografii, tablouri și chiar mobilier din propria casă. De aceea mulți beneficiari spun că în cămin se simt ca acasă. Aici au parte nu doar de adăpost și hrană, ci se află sub permanenta asistență medicală și susținere prin consiliere psihologică. Iar noi, preoții, ne aflăm mereu în mijlocul lor. Le spun adesea că acest așezământ este și școală pentru mântuirea sufletului. Chiar dacă înainte de a veni la noi ei nu au avut o legătură strânsă cu Biserica, aici au înțeles că trebuie să se roage și să se pregătească pentru o trecere lină și duhovnicească din viața aceasta la viața veșnică”, a adăugat pr. Tudor.

Socializare prin activități variate

Beneficiarii care sunt sănătoși participă la slujbele bisericii din preajma căminului, postesc în zilele rânduite, se spovedesc și se împărtășesc nu doar în cele patru posturi de peste ani, ci ori de câte ori este nevoie. Cei care au familie sunt vizitați de către rudele lor, iar cei care nu au pe nimeni sunt cercetați de credincioși de la parohiile de unde au venit și de enoriașii Bisericii Precupeții Vechi. Unii dintre seniori au participat și la pelerinaje realizate la obiective culturale și la mănăstirile din preajma Bucureștiului sau au mers la diverse spectacole creștine. Astfel, socializarea bătrânilor din cămin se realizează permanent prin activități variate.

Din 2004 și până în prezent, căminul parohiei a îngrijit peste 100 de vârstnici. „Noi am desfășurat activități sociale și înainte de existența acestui cămin. Am hrănit săptămânal 80 de persoane fără adăpost. Iar după deschiderea acestui așezământ

social a trebuit să ne axăm pe bătrânii noștri și pe persoanele nevoiașe din parohie. Ne bucurăm că reușim să mai ajutăm încă 25 de familii cu posibilități reduse, cu copii mulți și chiar oameni în vârstă”, a completat părintele coordonator al căminului.

Odată cu trecerea timpului, s-a construit o legătură frumoasă între seniori și părintele Tudor Gheorghe, care îi consideră ca pe bunicii sau părinții săi. Fiecare persoană are o poveste de viață impresionantă. Toți au muncit și au trecut prin încercări dure, unora le-au murit copii, alții au fost dați afară din casă de către propriii copii. Unor bătrâni copiii le-au vândut casa, fără ca ei să știe, și s-au trezit că noii proprietari îi scot în stradă. Cea mai vârstnică persoană din cămin este o doamnă de 96 de ani și este foarte mulțumită că se află sub purtarea de grijă a Bisericii.

Terapie ocupațională

Doamna preoteasă și două pictorițe voluntare pictează împreună cu beneficiarii pe câni, farfurii sau alte obiecte. De asemenea, ei confecționează diferite obiecte decorative pentru marile sărbători și desfășoară diverse activități în care se relaxează pictând, colorând sau au diverse îndeletniciri potrivite cu starea de sănătate și capacitățile fiecăruia. Cele mai multe activități le desfășoară cu ei psihologul, care lucrează atât în particular cu fiecare rezident, precum și în activități de grup. Uneori mai vin și voluntari din cadrul parohiei, cum au fost unele profesoare care le-au citit fragmente din opere literare, pasaje istorice etc. Unii enoriași împreună cu copii din parohie au realizat spectacole pentru rezidenți cu ocazia marilor sărbători creștine. Despre multitudinea activităților în care acești seniori sunt implicați, părintele coordonator ne-a mai precizat: „În fiecare an, seniorii sunt colindați de angajați ai Arhiepiscopiei Buceureștilor și ai Protoieriei Sectorului 2. Toamna, vârstnicii împreună cu doamna preoteasă pregătesc zarzavat pentru iarnă. Și i-am văzut cum se bucură pentru că pot contribui și ei cu ceva util. Eu le-am spus: Aceasta este casa Bisericii, dar este și casa dumneavoastră atât timp cât trăiți aici. Și astfel ei se simt în siguranță”.

„Acești rezidenți au știut să-și poarte crucea suferinței cu demnitate”

Atunci când unul dintre bătrâni pleacă la Domnul, părintele Tudor Gheorghe se desparte greu de el. Au fost persoane care au locuit și peste 15 ani în acest așezământ social și atunci legătura afectivă construită în timp este foarte puternică. „Recent a trecut la cele veșnice un prieten de-al meu, avea aproape 92 de ani. Și m-am îngrijit de toate cele nece-sare înmormântării. Cred că nu s-au resemnat, dar acești rezidenți au știut să-și poarte crucea suferinței cu demnitate. Eu sunt zi de zi cu ei, le binecuvântează masa, le citesc rugăciuni, îi spovedesc și-i

ziarullumina.ro